

fører har oplyst mig et eneste Exempel paa en saadan Dabel, vil jeg haabe, at Landstinget over disse Summer, der knytte sig til saa smilende finansielle Minder og saa glade Gynbringer, der have forarsaget de Vedkommende saa megen Fornøjelse, ikke vil udtale nogen Dabel; og derved forbitte denne Fornøjelse og Glæde.

Ordføreren: Jeg skal virkelig ikke misunde den daværende Kultusminister, Kunstnerne og Kunstnerinderne og Theatrets Directeur den Glæde, de havde ved, at Theatret har givet et betydeligt Overskud, saa at Ministeren fandt sig foranlediget til at lade baade Directøren og Kunstnerne deeltage i dette Overskud, og lade Sangerinderne indaande frisk Luft i deres Lunger, og lade Skuespillerne rejse til Bad. Det er imidlertid ikke herom, der er Spørgsmaal. Jeg har udtryffeligt begyndt med at sige, at jeg ikke kunde gaae ind paa det Spørgsmaal, om Bestyrelsen var berettiget til, naar Indtægten blev større, end den pleiede, da at lade Skuespillerne tilflyde en større Gratification for at foretage Reiser o. s. v. Jeg udhævede udtryffeligt, at den Deel af Sagen skulde jeg ikke gaae ind paa. Men nu har den høitærede Minister stillet Spørgsmaalet just derpaa. Han har undersøgt, hvorvidt det var hensigtsmæssigt, at den daværende Kultusminister gav et saadant Tilskud, og om hvorvidt han ved at see de glade Ansigter om sig kunde forsøge paa at gjøre dem endnu gladere ved at lade dem tilflyde Noget af Overskudet. Derom har hverken jeg eller Udvalget villet affige nogen Dom. Hvorvidt det andet Forhold, at man først har ansat Directøren uden Gage og bagefter, da man ikke kunde enes, og kom til den Anskuelse, at de Kræfter, der ere nødvendige til at være Theatrets Directeur, ikke fandtes hos denne Personlighed, naget man havde troet det — og det være langt fra mig, at undervurdere de Vanskeligheder, en Theaterdirecteurs Stilling medfører — men naar man er kommen til den Anskuelse, at man har taget feil, følger deraf ikke, at man skal betale denne Mand, der har paataget sig at udføre Arbejdet for Intet. Jeg skal ikke gaae ind paa denne Deel af Sagen; thi den

foreligger ikke klart oplyst fra Ministeriets Side. Naar vi gaae til den anden Deel af Sagen, da er det derpaa, at Udvalget har støttet sin Betragtning. Thi uden at indlade os paa, om Udgiften var hensigtsmæssig eller ikke, har Udvalget meent, at ved ethvert godt aflagt Regnskab, og hvad dertil slutter sig, er det nødvendigt, at Udgifter, der ikke ere bevilgede ved Finantsloven, men som Ministeriet dog har fundet sig besøjet til at gjøre, bør forelægges Rigsdagen ved en Tillægsbevillingslov. Derom har den høitærede Minister meent, at det kun var i Ministerens egen Interesse, at han kom til Rigsdagen med en saadan Begjæring, og naar Ministeriet var fuldkommen overbevist om Rigtigheden af sin Fremgangsmaade, var det ikke nødvendigt for ham. Den høitærede Minister meente, at dersom den daværende Kultusminister strax var kommen til Rigsdagen og havde forlangt 5,000 Rb. til Reiseunderstøttelser, vare de eenstemmigen blevne bevilgede. Hvad Folkethingets Ansuelser i æsthetisk Henseende ere — og det er jo det Moment, som den høitærede Minister vilde gjøre gjældende — veed jeg ikke, men jeg har Tvivl om, at Folkethinget vilde gaae ind paa en saadan Begjæring. Spørgsmaalet dreier sig imidlertid, om det er rigtigt, at opstille det Forlangende, at Udgifter, der ligge uden for Finantsloven, bør af Ministeriet søges bevilgede ved en Tillægsbevilling. Den høitærede Minister meente, at den Dabel, vi havde tilfattet at udtrykke, kun kunde have Hjemmel, hvis vi kunde paavise, at Thinget tidligere havde udtalt en saadan Dabel. Jeg kan ikke paavise et saadant Exempel for Dieblilket, og skal hverken henægte eller bekræfte, at Saadant har fundet Sted. Men fordi vi ikke tidligere have haft en correct Regnskabsførelse — og at vi langsomt stræbe frem i den Retning, troer jeg, at den høitærede Minister vil indbrømme — skulle vi derfor lade os afholde fra at udtale Dabel, der ikke tidligere har været udtalt? Den høitærede Minister har dernæst hentet et Argument deraf, at Landstinget tidligere har forkastet en Tillægsbevilling. Jeg skal i denne Henseende minde om, at da den blev forkastet, tog jeg Ordet og talte imod en enkelt Paragraph, fordi jeg fandt, at de Oplysninger, der